

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 19^{ΗΣ} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1933

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΡΑΚΤΙΒΑΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ κ. Βουρνάζος παραδίδει τὴν προεδρίαν εἰς τὸν νέον πρόεδρον κ. Ρακτιβάν.

Ὁ κ. Ρακτιβάν ἀναλαμβάνων τὴν προεδρίαν εὐχαριστεῖ.

Ὁ Πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Τιμολέοντος Ἡλιοπούλου καὶ συνοψίζει τὸ ἔργον αὐτοῦ λέγων τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐταίρων, οὓς εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσῃ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ Ἀκαδημία, ἀνεγράφη, ὀλίγον πρὶν ἢ κλεισθῆ ἢ σχετικῆ ἐκθεσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τὸ ὄνομα ἐπιλέκτου αὐτῆς μέλους, τοῦ Τιμολέοντος Ἡλιοπούλου, ἀποβιώσαντος τὴν 19^{ην} Δεκεμβρίου 1932.

Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνοψισθῆ δι' ὀλίγων ἢ μακρὰ ἐπιστημονικῆ κατ' ἑξοχὴν σταδιοδρομία καὶ ἡ ἄλλη κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ δραῖσις τοῦ ἐκλιπόντος συναδέλφου.

Γεννηθεὶς τὴν 24^{ην} Ἰουνίου 1855 ἐν Μεσολογγίῳ, υἱὸς ἐγκρίτου ἐπίσης νομομαθοῦς καὶ ἀνωτάτου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, τοῦ Εὐσταθίου Ἡλιοπούλου, διατελέσαντος καὶ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1862, τραπέντος δὲ μετέπειτα εἰς τὴν πολιτικὴν, ὁ Τιμολέων Ἡλιοπούλος ἔβη ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ πατρικοῦ σταδίου, ἀφιερῶσας τὸν βίον αὐτοῦ κυριώτατα εἰς τὴν διακονίαν τοῦ δικαίου καὶ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, μετ' ἰδιαζούσης δὲ προσηλωσεως καὶ ἀνενδότου ἐπιμελείας συστηματικῶς ἐγκύψας εἰς τὸν κλάδον τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὸν θεωρητικὰς μελέτας.

Πρὸς τὴν δικηγορίαν παραλλήλως ἄρχεται μακρὰ σειρὰ ἐπιστημονικῶν τοῦ Ἡλιοπούλου πραγματειῶν καὶ διατριβῶν πολλαπλῶν θεμάτων ποινικῆς πάντοτε ὕλης. Ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς τῶν ἐργασιῶν τούτων, τῆς «περὶ συρροῆς ἐγκλημάτων»,

ἀνεδείχθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1893 ὑφηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, βραδύτερον δέ, τῷ 1911, διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, διδάξας ὡς τοιοῦτος μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας, τῷ 1924, ὁπότε ἀποχωρήσας παρέμεινεν ὡς ὁμότιμος καθηγητὴς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καθηγεσίας του ἐπελήφθη τῆς συγγραφῆς «συστήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου», οὔτινος τὸ Γενικὸν μέρος, διαλαμβάνον ἀρτιωτάτην ἀνάπτυξιν τῶν σχετικῶν ἐπιστημονικῶν διδασκαλιῶν, ἐκδοθὲν τῷ 1915 ἠρίθμησε μέχρι τοῦ 1927 τέσσαρας ἐκδόσεις.

Τὸ ἐπιστέγασμα δὲ τῆς ὅλης ἐπιστημονικῆς τοῦ Ἡλιοπούλου ἐργασίας ἀποτελεῖ τὸ παρὰ τῆς οἰκείας Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἄοκνον αὐτοῦ προεδρίαν καὶ τὴν ἀμεσωτάτην προσωπικὴν αὐτοῦ συμβολὴν καταρτισθὲν σχέδιον Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἔργον ἀληθῶς μνημειῶδες τιμῶν τὸν Ἡλιόπουλον καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ.

Εἰς τὴν πολιτικὴν παρέργως μᾶλλον ἀνεμίχθη, ἐκλεγείς τῷ 1911 πληρεξούσιος εἰς τὴν Β' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν, ἀνεληθὼν δὲ τῷ 1916 εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ οἰκεία βουλήσει ἐπὶ βραχὺν μόνον χρόνον διετήρησεν.

Οὐδὲ πρέπει νὰ παραλειφθῇ ἀμνημόνευτος καὶ ἡ κοινωνικὴ αὐτοῦ δραῖσις, ὡς προέδρου τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, ἐπὶ δωδεκαετίαν ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1921 μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ἐν τῇ ἡμετέρῃ δὲ Ἀκαδημίᾳ, ἐκλεγείς ἐπαξίως τακτικὸς ἐταῖρος κατὰ Μάιον τοῦ 1929, ἐτίμησεν ἀληθῶς τὸ ἀξίωμα τοῦτο παρέχων ἑαυτὸν ὑπόδειγμα εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν παρομαρτουσῶν εἰς αὐτὸ ὑποχρεώσεων, μετὰ ζήλου παρακολουθῶν τὰς συνεδριάσεις τῆς τε Ὀλομελείας τοῦ σώματος καὶ τῆς, εἰς ἣν ἄνῃκε, Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ προθύμως συντρέχων εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν. Κλινήρης τελευταῖον ἔγραφε πρὸς τὸν Πρόεδρον, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν ἐκ τῆς νόσου ἐξηναγκασμένην ἀπουσίαν του.

Ἡ Ἀκαδημία ἐστηρήθη πράγματι διαπρεποῦς αὐτῆς μέλους, ἡμεῖς δὲ πολυτίμου συναδέλφου καὶ συνεργάτου.

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ Ἀκαδημία προσεκλήθη εἰς τὴν σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν ἐν Βρυξέλλαις.

Ὁ Πρόεδρος ἀγγέλλει τὴν ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου τοῦ Γκαίτε εἰς τὸν κ. Κωστὴν Παλαμᾶν καὶ συγχαίρει αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δωρεῖται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν 30000 Δρχ. δι' ἐνίσχυσιν τῶν βραβείων της.